

Sygn. akt IV U 292/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **U. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 14.09.2015 r. znak (...)

w przedmiocie **jednorazowego odszkodowania**

I. odwołanie oddała,

II. nie obciąża wnioskodawczynie kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt IV U 292/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie U. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 14 września 2015 roku, którą organ rentowy przyznał jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej w wysokości należności za 5% uszczerbku na zdrowiu, tj. w kwocie 3.785 zł. Wskazała, że nie została dokładnie zbadana, lekarze nie badali jej nadto przy użyciu żadnego urządzenia i decyzja jest dla niej krzywdząca. Wnioskodawczynie zażądała zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie odszkodowania w wyższej wysokości.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu w kwocie 180 zł. Organ rentowy zarzucił, że podstawą decyzji była Ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ U nr 199, poz. 1673) oraz że w toku postępowania ustalono u wnioskodawczynie długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U. G. pracowała od 1988 r. do 2013r. jako listonoszka.

U wnioskodawczynie stwierdzono chorobę zawodową - przewlekłe zapalenie okołostawowe barku.

Od trzech lat wnioskodawczynie nie pracuje.

(dowód: bezsporne)

Trwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczynie spowodowany wyżej wskazaną chorobą zawodową wynosi 5%.

Wnioskodawczyni cierpi również na zaburzenia depresyjne, które nie mają jednak związku z wykonywaną przez nią pracą zawodową.

(dowód: opinia biegłego sąd o wego z zakresu ortopedii, k. 11-12 , opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii , k – 44-45)

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą żądania wnioskodawczyni był przepis art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, nr199, poz. 1673 ze zmianami), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną była choroba zawodowa wnioskodawczyni, tj. przewlekłe zapalenie okołostawowe barku, powodująca u wnioskodawczyni uszczerbek na zdrowiu. Spór dotyczył wysokości tego uszczerbku. Od wysokości uszczerbku zależy bowiem wysokość odszkodowania w świetle art. 11, 12 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ U z dnia 28 listopada 2002 roku, nr199, poz. 1673 ze zmianami).

Wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni wynosi 5 %. Sąd ustalił ją na podstawie opinii biegłych sądowych - z zakresu ortopedii i psychiatrii. Biegły ortopeda stwierdził że choroba zawodowa powódki, czyli przewlekłe zapalenie okołostawowe barku powoduje trwały uszczerbek na jej zdrowiu w wysokości 5%. Biegła psychiatra stwierdziła, że wnioskodawczyni cierpi co prawda na zaburzenia depresyjne, jednak nie mają one charakteru choroby zawodowej. Sąd dał wiarę obu opiniom, albowiem były one rzetelne, spójne, logiczne oraz sporządzone zgodnie z zasadami wiedzy.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (tak: wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych opinii. Żadna ze stron nie złożyła merytorycznych zastrzeżeń do wydanych opinii. Wnioskodawczyni złożyła co prawda zastrzeżenia do opinii biegłego ortopedy (k. 20), jednak nie miały one merytorycznego charakteru, a stanowiły jedynie wyraz niezadowolenia wnioskodawczyni z wniosków opinii i jako takie nie mogły zostać uwzględnione.

W związku z powyższym, wobec ustalenia, że wnioskodawczyni przyznano już zaskarżoną decyzją odszkodowanie w wysokości 3.785 zł w związku z uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 5% Sąd uznał odwołanie za nieuzasadnione i na podstawie przepisu art. 11 i 12 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ U z dnia 28 listopada 2002 roku, nr199, poz. 1673 ze zmianami), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z dnia 28 grudnia 2002 roku nr 234, poz. 1974) oraz na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§ 1 k.p.c. odwołanie oddalono.

O kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., którego zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy znajduje pełne uzasadnienie. Sąd zważył, iż inicjując postępowanie sądowe

wnioskodawczyni dochodziła roszczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (analogicznie por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968/11/185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92), pozostając w przekonaniu o zasadności swego żądania. Nie można przy tym uznać, w ocenie Sądu, iż wnioskodawczyni, dążąc do wyjaśnienia swoich żywotnych interesów w postępowaniu sądowym, złożyła odwołanie niezasadnie czy też zbyt pochopnie, skoro była przekonana o słuszności swojego żądania. Ubezpieczony nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione. Analogicznie wypowiedział się Sąd Najwyższy w sprawach z zakresu prawa pracy (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455).

Ponadto na konieczność zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. wskazuje również sytuacja materialna powódki, która od trzech lat nie pracuje.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.